

dyrene er opført en Udgift paa 100 000 Kr., medens Udgiften i 1923—24 var 490 000 Kr. og i Gennemsnit for de sidste 3 Aar ikke mindre end 743 000 Kr.; men her har den højtærede Finansminister altsaa opført 100 000 Kr. Og gaar vi til et lignende Omraade, som nu findes paa Indenrigsministeriets Budget, Udgifter til Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme, altsaa til Epidemiloven, til Desinfektion m. m., har den højtærede Minister dér foretaget en Reduktion af disse Udgiftsbeløb fra, hvad der var budgetteret paa Finansloven for 1924—25 — hvor de var opført med 2 050 000 Kr. — til 1 480 000 Kr. Men hvorledes stiller det sig nu her med Hensyn til den virkelige Udgift? Det stiller sig saadan, at i de 3 sidste Regnskabsaar har denne Udgift været gennemsnitlig 2 387 000 Kr., og det er overfor disse 2 387 000 Kr., at den højtærede Finansministers Budget paa 1 480 000 Kr. tager sig lidt besynderligt ud. Jeg ser heller ikke opført nogen Udgift som Tilskud i Henhold til Lovene af 1921 og 1922 om Tilskud til Oprettelse af Husmandsbrug. Hertil brugtes i 1923—24 1 448 000 Kr.; men jeg har ikke fundet nogen tilsvarende Udgift opført paa Finanslovsforslaget her, medens det jo er aldeles sikkert, at der maa komme en saadan Udgift.

Paa andre Punkter er der gennemført Udgiftsreduktioner, som jeg vil antage, det bliver meget svært for den højtærede Finansminister at holde, i alt Fald naar man vil tage Hensyn til den Kritik, der er blevet øvet i saa Henseende imod det tidligere Ministerium. Vi anvendte jo meget betydelige Beløb til offentlige Arbejder navnlig i den Periode, da Arbejdsløsheden trængte haardst paa; men baade i den Periode og senere, da Arbejdsløsheden stilnede noget af, var det et stort Punkt paa Programmet for den socialdemokratiske Opposition, at der langtfra blev bevilget nok til offentlige Arbejder, at man lod disse i Stikken, hvilket baade skulde være uøkonomisk og uheldigt for hele Arbejdsløshedssituationen i Landet. Nu er paa et Budget, hvor det er Meningen at tage alting med, alle Udgifter, der kan paaregnes — ogsaa Genbevillinger skal jo være med nu paa Finansloven —, den højtærede Minister paa Statsbanernes Budget f. Eks. kommet til en Udgift paa 8 Mill. Kr. lavere, end den regnskabsmæssige Udgift var i Fjor. Eller tag Havnevæsenet; dér er der foretaget en Reduktion paa Budgettet til Vestkysthavnene —

efter hvad jeg har forstaaet, er det særlig Hanstholmshavnen, der skal lide derunder — i en Periode, hvor Fiskeriet er i Opsving og dets Betingelser i høj Grad er blevet forbedret. Derfor er det en tvivlsom Besparelse, som man vist vanskeligt kan holde. Og der kan anføres en Række Eksempler paa, at, som man siger, ærlig er Loven, men besværlig er Holden, at Princippet vel er smukt, men at det ganske vist ikke er fulgt konsekvent i den højtærede Ministers Finanslovsforlag.

Den højtærede Minister mener nu og har stærkt understreget det, at paa §§ 8—25 — paa det omarbejdede Statsregnskab §§ 24—25, det Statsregnskab, som er omarbejdet efter de Principper, der nu skal følges — er Udgiften ca. 369¹/₄ Mill. Kr., men paa det formentlig udtømmende Finanslovsforlag for de samme Paragraffer, saaledes som den højtærede Finansminister nu har forelagt det, er Udgiften kun 360,8 Mill. Kr. Dette understreger den højtærede Finansminister med Tilfredshed og siger: Der kan I se, hvor besparende Tendenser der har været i hele dette Finanslovsforlag; det er altsaa 8—9 Mill. Kr., som her er sparet. Jeg kan ikke lade denne Udtalelse staa uimodsagt. Jeg nægter ikke, at der af og til paa Finanslovsforslaget spores Besparelsesbestrebelse — som jeg straks skal komme til —, Besparelsesbestrebelse, hvor jeg paa visse Punkter synes, at man sparer mere, end det efter min Mening er forsvareligt og rigtigt; men Hovedmassen er den Besparelse paa 8—9 Mill. Kr., som den højtærede Minister er saa glad ved. Naar man imidlertid gennemgaar de enkelte Poster paa Finanslovsforslaget og sammenligner dem med det sidst aflagte Statsregnskab, saa vil det ses, at denne Besparelse saa godt som helt og holdent skyldes de større ekstraordinære Udgifter, som nu er udløbet, og som ikke kommer igen paa denne Finanslov. Det er ikke saadan, at der ellers er foretaget synderlig Nettobesparelser paa Finanslovsforslaget; og dertil kommer altsaa, at der er budgetteret for lavt paa en Række væsentlige Punkter.

Jeg nævnte før, at der er visse Besparelser, som er ganske betydelige, men som efter min Mening ikke kan eller i alt Fald ikke bør foretages. Da jeg har nævnt det, skal jeg ogsaa nævne nogle Eksempler derpaa. Der er Tilskuddet til Lettelse af Mergeltransport og Transport af Gødningsskalk samt til Forrentning af Laan til Anlæg af Mergelbaner. Bevil-